

pressupost vigent. Les obligacions derivades d'aquesta Llei, si escau, entren en vigor a partir de l'exercici pressupostari vinent.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertogui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 25 de novembre de 2002.

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» número 3776, de 5 de desembre de 2002)

25142 LLEI 26/2002, de 28 de novembre, de modificació de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, en relació amb l'afiliació sindical dels membres del cos de mossos d'esquadra. («BOE» 309, de 26-12-2002.)

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, promulgo la següent Llei 26/2002, de 28 de novembre, de modificació de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, en relació amb l'afiliació sindical dels membres del cos de mossos d'esquadra.

PREÀMBUL

La Resolució 711/VI, de 10 de maig de 2001, del Parlament de Catalunya, sobre la lliure afiliació dels agents de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra als sindicats interprofessionals, instà el Govern a presentar-li, abans de la fi de l'any 2001, una iniciativa legislativa que permetés modificar el marc legal establert pels articles 49 i 50 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, i per la disposició addicional dissetena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública, a fi de garantir el dret dels membres del cos de mossos d'esquadra a la lliure afiliació als sindicats interprofessionals.

Així mateix, aquesta Resolució estableix que la nova regulació ha de permetre d'una manera simultània el manteniment i la creació, si escau, de sindicats específics o professionals del cos de mossos d'esquadra, que han de continuar essent, juntament amb els sindicats interprofessionals, de lliure afiliació.

Per aquest motiu, es considera necessari complir l'esmentada Resolució amb la modificació dels dits preceptes de la Llei 10/1994, per tal d'incloure-hi el reconeixement del dret dels membres de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra a afiliar-se a les organitzacions sindicals que triïn lliurement per a la defensa de llurs interessos professionals, econòmics i socials, i a separar-se'n.

Atès que una de les funcions principals de la policia de la Generalitat és garantir el lliure exercici dels drets i les llibertats dels ciutadans, creiem que és imprescindible

dible equiparar els membres del cos de mossos d'esquadra a la resta de treballadors de Catalunya, tant pel que fa als drets com pel que fa als deures.

Aquesta Llei és fruit del consens de les forces polítiques del Parlament de Catalunya, per la qual cosa, totes les modificacions que se'n desprenguin han de tenir com a objectiu principal, a banda de racionalitzar la representació sindical en el si del cos de mossos d'esquadra, la recerca del consens més ampli possible, no únicament parlamentari, sinó també social.

Tenim l'oportunitat única d'aconseguir la vertebració decisiva d'un model de representació sindical per a la policia de la Generalitat que s'adapti a un entorn europeu i permeti, alhora, la participació de les organitzacions sindicals representatives en l'èxit del desplegament de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra.

Article 1.

Es modifica l'article 49 de la Llei 10/1994, d'11 de juliol, de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra, que resta redactat de la manera següent:

«Els drets sindicals del cos de mossos d'esquadra són regulats per aquesta Llei i la resta de la legislació vigent.»

Article 2.

Es modifica l'article 50 de la Llei 10/1994, que resta redactat de la manera següent:

«Els membres del cos de mossos d'esquadra, per a la defensa de llurs interessos, tenen dret a afiliar-se lliurement a les organitzacions sindicals, a separar-se'n i a constituir-ne, sempre que compleixin els requisits establerts per l'article 4 de la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical.»

Article 3.

Es modifica l'article 51 de la Llei 10/1994, que resta redactat de la manera següent:

«Les organitzacions sindicals amb representació en el cos de mossos d'esquadra tenen dret que se'ls faciliti un local per a l'exercici de llurs activitats, a les dependències que es determinin, i tenen també els altres drets i prerrogatives que els atorga la legislació vigent.»

Disposició transitòria.

Els efectes derivats del dipòsit i la inscripció dels estats en el Registre especial d'organitzacions sindicals de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra es mantenen fins que les organitzacions sindicals no els dipositin i inscrivin en l'oficina corresponent del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme, cosa que han de fer abans de la convocatòria del nou procés electoral.

Disposició derogatòria.

Queda derogada la disposició addicional dissetena del Decret legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre, pel qual s'aprova la refosa en un text únic dels preceptes de determinats textos legals vigents a Catalunya en matèria de funció pública.

Disposició final primera.

Es faculden el Govern i, si escau, el conseller o consellera del Departament de Justícia i Interior per dictar les modificacions reglamentàries que corresponguin per aplicar aquesta Llei. En tot cas, en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'iniciar la negociació amb les organitzacions sindicals per a modificar les disposicions reglamentàries que permetin la convocatòria del nou procés electoral de les organitzacions sindicals de la policia de la Generalitat-mossos d'esquadra.

Disposició final segona.

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada al DOGC.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertoquei la facin complir.

Palau de la Generalitat, 28 de novembre de 2002

NÚRIA DE GISPERT I CATALÀ,
Consellera de Justícia i Interior

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya»
número 3776, de 5 de desembre de 2002)

CAP DE L'ESTAT

25180 LLEI 50/2002, de 26 de desembre, de fundacions. («BOE» 310, de 27-12-2002.)

JUAN CARLOS I
REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'article 34 de la Constitució reconeix «el dret de fundació per a finalitats d'interès general, d'acord amb la Llei». Per la seva part, l'article 53.1 del text constitucional reserva a la llei la regulació de l'exercici dels drets i les llibertats reconeguts en el capítol segon del títol I, entre els quals hi ha el de fundació, i especifica que aquestes normes legals en tot cas han de respectar el contingut essencial d'aquests drets i llibertats.

Fins ara, aquesta previsió constitucional estava complerta mitjançant la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de fundacions i d'incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, que regulava en un sol cos legal el règim jurídic dels ens fundacionals i els avantatges de caràcter impositiu que es concedeixen a les persones privades, físiques o jurídiques (sense limitar-se a les de naturalesa fundacional), per les seves activitats o aportacions econòmiques en suport de determinades finalitats d'interès públic o social. Aquesta Llei va posar fi a un règim regulador de les fundacions que s'hauria de qualificar de vetust (algunes de les seves

normes dataven de mitjan segle XIX), fragmentari, incomplet i fins i tot contradictori, va satisfer les legítimes demandes i aspiracions reiteradament plantejades pel sector, i va adaptar, en suma, aquesta normativa a les exigències del nou ordre constitucional, singularment en tot el referent al sistema de distribució de competències entre l'Estat i les comunitats autònomes.

No obstant això, diverses exigències aconsellen procedir a la revisió d'aquest marc legal.

En primer lloc, és necessari acollir en el nostre sistema jurídic algunes experiències innovadores que s'han dut a terme en els últims anys en el dret comparat, i que poden servir per enfortir el fenomen fundacional al nostre país.

D'altra banda, la reforma dóna resposta a les demandes de les mateixes fundacions, en un sentit general de superar determinades rigideses de la regulació anterior, que, sense significar clars avantatges per a l'interès públic, dificultaven el desenvolupament adequat de l'activitat fundacional: simplificació de tràmits administratius, reducció dels actes de control del Protectorat, reforma del règim d'organització i funcionament del Patronat, etc.

II

Aquesta Llei aborda la regulació substantiva i procedimental de les fundacions, i deixa per a una norma legal diferent el que constituïa el contingut del títol II de l'anterior, és a dir, els incentius fiscals a la participació privada en activitats d'interès general, perquè aquesta és una matèria que presenta uns perfils específics que demanen un tractament separat.

Tres són els objectius que es pretén assolir amb aquesta nova regulació del dret de fundació. En primer terme, reduir la intervenció dels poders públics en el funcionament de les fundacions. Així, s'ha substituït en la major part dels casos l'exigència d'autorització prèvia d'actes i negocis jurídics per part del Protectorat, per la de simple comunicació a aquest de l'acte o el negoci realitzat, per tal que pugui impugnar-lo davant de la instància judicial competent, si el considera contrari a dret i, eventualment, exercir accions legals contra els patrons responsables.

D'altra banda, s'han flexibilitzat i simplificat els procediments, especialment els de caràcter econòmic i financer, i a més s'ha eximit les fundacions de proporcions més petites de complir determinades obligacions exigibles a les d'entitat més gran.

Finalment, la Llei, al llarg de tot l'articulat, pretén dinamitzar i potenciar el fenomen fundacional, com a curs a través del qual la societat civil coadjuva amb els poders públics en la consecució de finalitats d'interès general.

El Parlament Europeu, en la seva Resolució sobre les fundacions a Europa (RA 304/93), assenyala, en aquest sentit, que «mereixen suport especial les fundacions que participin en la creació i el desenvolupament de respostes i iniciatives, adaptades a les necessitats sociològiques de la societat contemporània. Particularment, les que lluiten per la defensa de la democràcia, el foment de la solidaritat, el benestar dels ciutadans, l'aprofundiment dels drets humans, la defensa del medi ambient, el finançament de la cultura, les ciències i pràctiques mèdiques i la recerca».

També el nostre Tribunal Constitucional (STC 18/1984, de 7 de febrer, entre altres) ha apuntat que una de les notes característiques de l'Estat social de dret és que els interessos generals es defineixen a través d'una interacció entre l'Estat i els agents socials, i que aquesta interpenetració entre el que és públic i el que és privat transcendeix també al camp del que és organitzatiu, on, com és fàcil entendre, les fundacions exerceixen un paper de primera magnitud.